

РЕШЕНИЕ

№ 2110

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-18 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петър В. Боснешки

при участието на секретаря Стефка Ив. Александрова
като разгледа докладваното от Петър В. Боснешки Гражданско дело № 20231100100841 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба на Н. И. С., с ЕГН:***** и постоянен адрес: гр. София, ул. ***** ап.70, С. И. К., с ЕГН:***** и постоянен адрес: гр. София, ж.к. ***** и М. Р. П., с ЕГН:***** и постоянен адрес: гр. София, ул. "*****", чрез адв. П. А., срещу Министерство на отбраната на Република България, с адрес: гр. София, 1092, ул. "*****", с която е предявени иск с правно основание чл.108 ЗС, с който се иска да бъде признато за установено, че ищците са собственици на бивша нива в м. „Къро“ от около 3,2 дка, отчуждена за нуждите на МНО, на основание Заповед на МКСБ №427/20.03.1952г., а съгласно регулационния план на НПЗ „Изток“ част първа, м. „Къро“, част втора, в гр. София, одобрен със заповед №РД-50-09-373/9.12.1982г. представляваща имот пл. номер 4526 от кв.5 нов, УПИ III - за училище а Съгласно КKKP се намира в Поземлен имот 68134.4081.9830, област София (столица), община Столична, гр. София, район Младост, вид собственост: Държавна публична, вид територия: Урбанизирана, НТП За друг вид имот със специално предназначение и ползване, площ 41182 кв.м, стар номер 40810030, съгласно Заповед за одобрение на КKKP № РД-18-35/09.06.2011г. на Изпълнителния директор на АГКК, като ответникът бъде осъден да предаде на ищците владението върху поземления имот.

Ищците твърдят, че са наследници по закон на Д.С.К. - собственик на бивша нива в м. „Къро“ от около 3,2 дка, отчуждена за нуждите на МНО, на основание Заповед на МКСБ №427/20.03.1952г., а съгласно регулационния план на НПЗ „Изток“ част първа, м. „Къро“, част втора, в гр. София, одобрен със заповед №РД-50-09-373/9.12.1982г. представляваща имот пл. номер 4526 от кв.5 нов, УПИ III - за училище а Съгласно КKKP се намира в

Поземлен имот, област София (столица), община Столична, гр. София, район Младост, вид собств. Държавна публична, вид територия Урбанизирана, НТП За друг вид имот със специално предназначение и ползване, площ 41182 кв.м, стар номер 40810030, съгласно Заповед за одобрение на КККР № РД-18-35/09.06.2011 г. на ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГКК /"Имота"/.

Имотът на ищците е бил завзет без законово основание към 1952 г. и е отчужден не по установения законов ред.

Имотът при влизането в сила на чл.2, ал (2) на ЗВСОНИ (ДВ, бр. 107 от 1997 г.) се е намирал в собственост на държавата и е съществувал до размерите, в който е отчужден. Имотът и към настоящия момент се владее от Министерство на Отбраната, което твърди, че е негов собственик.

Възстановяването на собствеността в хипотезата на чл.2, ал.2 ЗВСОНИ се извършва по силата на самия закон, като ищците извеждат претендираното от тях право на собственост от настъпила по силата на закона /чл.2, ал.2 ЗВСОНИ/ реституция на имота.

В законоустановения срок ответникът Министерство на отбраната на Република България е подал отговор на исковата молба, с който е оспорил процесните искове, като иска отхвърлянето им като неоснователни.

Оспорва твърденията на ищците, че имотът е отчужден от наследодателя им не по установения законов ред. Със Заповед № 427/20. 03.1952 г. на Министерство на комуналното стопанство и благоустройство е утвърден регулационен план на терена в м. „Кърво“ при 4 км. по шосето за Враня за нуждите на Министерство на народната отбрана.

С протокол от 07.08.1952 г. на комисията по чл.67 от ЗПИИМ са оценени ниви, съгласно утвърден регулационен план от 20.02.1952 г., измежду които нива пл. № 4526- собственост на Д.К.. Оценката е влязла в сила, видно от отбелязване за това, подписано от съответните длъжностни лица, видно от което на собствениците на отчуждени имоти е следвало да се заплатят общо 1 625 192 лв. Видно от депозитна сметка обезщетението на отчуждените ниви следва да се заплати в брой. На основание посочената заповед на МКСБ и чл.80 от ППЗПИИМ до влизане на оценката в сила завземането на отчуждените срещу заплащане имоти може да стане, като се вложи в ДСК- депозит. По данни от депозитната сметка при ДСК се установява, че на 10.12.1957 г. сумите за обезщетяване на отчуждените собственици са били внесени в ДСК на разположение на правоимащите лица, между които е бил и наследодателят на ищците.

Счита, че е налице надлежно отчуждаване на имота, тъй като с внасянето на паричната сума, както в случая е станало с нареждане на сумите в ДСК настъпва конститутивното действие на отчуждаването. Съгласно §81 от ППЗПИИМ се счита, че собствениците се обезщетяват с плащане в брой на определено парично обезщетение, което става по §93, ал.1 от ППЗПИИМ с внасяне на сумата в ДСК при определени условия.

Следователно, отчуждаването на имота е било извършено съобразно тогава действащото законодателство, а след като ищците не доказват нарушение на процедурата по

отчуждаване, то следва изводът, че отчуждаването на процесния имот е било извършено правомерно.

Ответникът твърди, че в процесния случай, отчуждаването на имота на наследодателя на ищите е по чл. 39, ал.1/ обн. в ДВ., бр. 227/1949 г., в сила от 01.10.1950 г./отм./ от Закона за плановото изграждане на населените места/ ЗПИНМ/. Следователно, възстановяване на собствеността по този закон е следвало да се осъществи по смисъла на Закона за възстановяване собствеността върху някои отчуждени имоти по ЗТСУ, ЗПИНМ, ЗБНМ, ЗДИ и ЗС. В настоящия случай липсват данни за проведена административна процедура, завършила със заповед на кмета на Столична община за отмяна на отчуждаването, съответно липсва и заместващото заповедта съдебно решение. Няма данни да е върнато и паричното обезщетение при отмяна на отчуждаването, което съгласно чл.6 от ЗВСНОИ по ЗТСУ, ЗПИНМ е предпоставка за влизане в сила на решението за отмяна на отчуждаването.

Ответникът твърди, че мероприятието за което е отчужден имотът, а именно: за нуждите на МНО е реализирано и към момента върху територията на претендиращия за възстановяване на собствеността недвижим имот са изградени сгради и прилежаща инфраструктура.

Ответникът твърди и друга самостоятелна пречка, която препятства реалното възстановяване на собствеността. С акт № 2335/06.01.2021г. за публична държавна собственост е актуван ПИ с идентификатор 68134.4081.9830, предоставен в управление на Министерство на отбраната. В тази връзка следва да се има предвид, че със ЗИДЗДС /ДВ. Бр. 17/2009 Г./ е създадена нова ал.4 на чл. 7 от Закона, съгласно която собствеността върху имоти- публична държавна собственост, не подлежи на възстановяване. Характеристиките на имота като публична държавна собственост възпрепятства възстановяването на собствеността.

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, Софийски градски съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира, че така предявените искове са допустими, поради което и следва да се произнесе по съществуващото на делото.

По основателността:

Съгласно приетото в т. 2А на ТР № 4 от 14.03.2016 г. на ВКС по т. д. № 4/2014г., ОСГК, искът по чл. 108 ЗС съдържа в себе си две искания: да бъде установено, че ищецът притежава правото на собственост върху процесния имот, както и искане да бъде осъден ответникът да му предаде владението върху имота. За да бъде решен предявеният с иска по чл. 108 ЗС гражданскоправен спор, на тези две искания следва да се даде отговор в диспозитива на съдебното решение

Съгласно постоянната съдебна практика за да се уважи иск за ревандикация на недвижим имот, в производството по чл. 108 ЗС е необходимо да се установи по безспорен начин, че ищците са съсобственици на процесния имот на заявеното придобивно основание и че ответникът владее или държи вещта. Ответникът следва да докаже правното основание на осъществяваната фактическа власт, като същото може да бъде вещноправно или облигационно основание.

Тъй като възстановяването на правото на собственост по реституционните закони, приети след 1991г., представлява деривативен (произведен) придобивен способ, лицата, които твърдят, че притежават реституционно право по чл. 2, ал. 2 ЗВСОНИ, следва да установят при пълно и главно доказване, че те или техните наследодатели са притежавали правото на собственост върху спорния имот, който е бил отнет без законово основание или е отчужден не по установения законов ред от държавата, от общините или от народните съвети в периода от 9 септември 1944г. до 1989г.

Ищците следва да установят кумулативното наличие на следните елементи от фактическия състав на нормата на чл. 2, ал. 2 ЗВСОНИ:

- 1.отнемането на процесния имот е извършено в периода 09.09.1944г. - 1989г.
- 2.отнемането да е без законово основание или отчуждаването да е не по установения законов ред,
3. при влизане на закона в сила /27.11.1997г. - нормата е материална и няма обратно действие/ недвижимият имот трябва да съществува реално, като реституция настъпва до размерите на отчуждаването /ако може да бъде обособен самостоятелен обект/. Нормата следва да се тълкува ведно и с разпореденото в чл.3, ал.1 ЗОСОИ, според която имуществото не може да се върне реално, когато е разрушено, преустроено, употребено, станало негодно, придобито добросъвестно от трети лица или престанало да съществуват по друг начин. Ако е застроено, това следва да е сторено преди влизане в сила на реституционната норма /собствеността се възстановява ex lege/
4. при влизане на закона в сила имотът да се намира в собственост на държавата, общините, обществените организации или на техни фирми или еднолични дружества по чл.61 ТЗ.
5. собствениците да не са били обезщетени чрез изплащане на паричната им равностойност или с друг равностоеен недвижим имот.

Видно от удостоверението за наследници от 14.05.2019г. на столична община, ищците са наследници по закон на Д.С.К.- починал на 17.01.1972г., б.ж. на гр.София.

Видно от договор за доброволна делба от 13.10.1947г. Д.С.К. е получил в дял правото на собственост върху нива в м. „Кърво“ от около 3,2 дка., при съседи: Бр.К., Д.К., Б.К.

Със Заповед № 427/20.03.1952 г. на Министерство на комуналното стопанство и благоустройство /л. 498 от делото/ е утвърден регулационен план на терена в м. „Кърво“ при 4 км. по шосето за Враня за нуждите на Министерство на народната отбрана.

На л. 41 - л.48 по делото са приложени документи, касаещи отчуждаването на имота на ищите през 1952 година. От тези документи се установява, че Д.С.К. е бил собственик на два имота в м. Кърво, които са били отчуждени за нуждите на МНО. Тези имоти са идентифицирани като имоти с пл. номера по кадастралната основа на регулационния план от 1952 година - ПИ №4159 с площ от 5 525 кв.м. и ПИ № 4526 (процесния по делото) с площ от 3 245 кв.м.. Видно от приложените документи оценката за двата отчуждавани имота на Д.К. е била по 1.60 лева за кв.м. или общо 14 032 лева (л.42 по делото).

С протокол от 07.08.1952г. на комисията по чл. 67 от ППЗПИНМ са оценени ниви, съгласно утвърден регулачен план от 20.02.1952 г., измежду които нива пл. №. 4526- собственост на Д.К., на стойност 5,192 лв. /л.41 от делото/.

Оценката на отчуждаваните имоти е била влязла в сила и общата стойност на имотите за обезщетяване на собствениците от 59 420 лева е била внесена в БНБ (л. 46 по делото).

Съгласно депозитна сметка /л.44 от делото/, обезщетението на отчуждените ниви да се заплати в брой, като до влизане в сила на оценката в сила завземането на отчуждените срещу заплащане недвижими имоти може да стане, като се вложи в ДСК- депозит. Посочено е, че Министерство на народната отбрана внася депозит, като е определен депозит и за имот пл. № 4526- собственост на Д.К.. Тъй като оценката е влязла в законна сила, се внася стойността на имотите по оценителния протокол.

С нареждане от 19.12.1957г. /л.46 от делото/ и съгласно списък на лицата имащи право да получат сумите след като представят документи в поделение 35150, на Д.К. е следвало да се заплати сумата от 3 508 лв.

Съгласно справка от 05.02.1959г. /л. 90 от делото/ за изплащане на суми по двата отчуждени имота на Д.К. за обща площ от 4 700 кв.м. е посочено, че дължимата сума е в размер на 3 508 лв., като е отбелязано, че е направена корекция, съгласно удостоверение по Закона за едрата градска покрита недвижима собственост. Корекцията е направена от първоначално посочената площ на двата отчуждаеми имота, която съгласно протокол от 07.08.1952 г. е от 8700 кв.м., а от справката от 05.02.1959г. е посочено, че площта на имотите е от 4700 кв.м. С писмо № 1207 от 05.02.1960 г. същият е уведомен, че е необходимо да се яви в поделение 35030- К във връзка с изплащане на отчуждените имоти в м. „Кърво“.

От извадка от списък на изплатените имоти /л.92 и 92 от делото/ е видно, че на Д.К. е изплатено обезщетението за отчуждените имоти, включително и за имот пл. № 4526.

Със заповед на кмета на Столична община № РД-54-893/16.06.1994г., издадена на основание чл. 2 от ЗВСНОИ е отказана отмяна на отчуждаването върху имот пл. № 4526, м. „Кърво“ с мотив, че мероприятието за което е отчужден имотът е реализирано и това е пречка за реституцията му. Същата заповед се намира на л.76 от делото.

От заключението по СТЕ на в.л.С. К., неоспорено от страните, са видни установени следните факти:

1.първият регулационен план за м. Кърво е одобрен със Заповед №427 от 20.03.1952

година. Процесният по делото имот попада в обхвата на този план, като местоположението му е показано със зелена щриховка на комбинирана скица - Приложение 1 към СТЕ. Текстовата и графичната част на плана са приложени по делото.

2. Нива пл. № 4526, м. „Кърво“ - собственост на Д.К. е била отчуждена за нуждите на МНО - за изграждане на база на войсков район 1013.

3. Със Заповед № 427/20.03.1952 г. на МКСБ в обхвата на отчуждения имот районът е бил отреден за нуждите на МНО. Със заповедта не са давани указания какви точно следва да бъдат мероприятията вътре. Тъй като обектът е военен, тези данни не се съхраняват в СО - НАГ и в СО район Младост. Въз основа на направения оглед и съществуващата документация може да се твърди, че върху терена, включително върху части от процесния имот са били застроени казармени сгради и работилници, както и складови помещения. Сградите са били захранени с ток, вода и канал. Достъпът до тях се е осъществявал чрез асфалтирана алейна мрежа която, макар и в лошо състояние може да се види и към момента.

4. Мероприятието, за което е отчуждена нива пл. № 4526, м. „Кърво“ - собственост на Димитър Караджов е било реализирано.

5. В имота попадат части от сгради с инвентарни номера 13, 44 и 46, които са нанесени в КKKP като сгради с идентификатори 68134.4081.9830.27, 68134.4081.9830.25 и 68134.4081.9830.11 Сградите са масивни, към момента не се използват. В претендирания за възстановяване имот попадат части от три сгради, подробно описани както следва:

- Сграда 68134.4081.9830. 27 - площ на сградата - 599 кв.м. — сграда със специално предназначение, публична държавна собственост - засегната площ от процесния имот — 198 кв.м. Сградата е с инв. № 46 - тенекеджийска работилница, масивно строителство, строена през 1970 година.

- Сграда 68134.4081.9830. 25 - площ на сградата - 113 кв.м. - сграда със специално предназначение, публична държавна собственост - засегната площ от процесния имот — 78 кв.м. Сградата е с инв. №44 — склад — масивно строителство, строен през 1970 година

- Сграда 68134.4081.9830. 11 - площ на сградата — 274 кв.м. — сграда със специално предназначение, публична държавна собственост - засегната площ от процесния имот -105 кв.м. Сградата е с инв. № 13 — барака, масивно строителство , строена през 1975 година;

6. В СО е била подадена молба за отмяна на отчуждаването , заведена с вх.№ АГ-98-53 от 21.05.1998г. Молбата е препратена до МО.

Предвид гореизложената фактическа обстановка съдът намира, че ответникът е доказал правоизключващото си възражение, че е придобил правото на собственост върху процесния имот на поддържаното от него основание, а именно като отчужден по реда на чл.39, ал.1 ЗПИНМ (отм.).

Видно от заключението по СТЕ на в.л.С. К., неоспорено от страните, в процесния случай е налице влязъл в сила регулационен план, с който имотът е отреден за обществено мероприятие и със Заповед №427/20.03.1952г. на МКСБ в обхвата на отчуждения имот

районът е бил отреден за нуждите на МНО.

Съдът намира, че е налице надлежно проведена отчуждителна процедура за отчуждаване на нива пл. № 4526, м. „Къро“, като в настоящия случай следва да се има предвид, че до 09.07.1956г. улично- регулационният план има непосредствено отчуждително действие по отношение на дворните места, които по силата на плана са отредени за мероприятия по уличната регулация- чл. 39, ал.1 от ЗПИНМ- отм. Изключение от това правило е уредено в нормата на чл. 74а от ЗПИНМ- ако регулацията е влязла в сила до 09.07.1956г., но недвижимите имоти не са заети за съответните мероприятия. В тези случаи законодателят заличава с обратна сила непосредственият ѝ отчуждителен ефект и постановява, че този ефект ще настъпи при новите условия на чл.39 от ЗПИНМ- т.е. след обезщетяване на собственика.

От извадка от списък на изплатените имоти /л.92 и 92 от делото/ е видно, че на Д.К. е изплатено обезщетението за отчуждените имоти, включително и за имот пл. № 4526.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ответникът е провел надлежна отчуждителна процедура по реда на чл.39, ал.1 ЗПИНМ (отм.). От заключението по СТЕ на в.л.С. К., неоспорено от страните, е видно, че процесният имот е отчужден за нуждите на МНО - за изграждане на база на войсков район 1013, като мероприятието е било реализирано.

Тъй като отчуждаването е извършено по реда на ЗПИНМ, то за възстановяване на собствеността е приложим ЗВСНОИ по ЗТСУ, ЗПИНМ и др.

Със заповед на кмета на Столична община № РД-54-893/16.06.1994г., издадена на основание чл. 2 от ЗВСОНИ е отказана отмяна на отчуждаването върху имот пл. № 4526, м. „Къро“ с мотив, че мероприятието за което е отчужден имотът е реализирано и това е пречка за реституцията му. Съгласно чл. 4 от Закона, отмяната на отчуждаването е сложен фактически състав, включващ искане за отмяна на отчуждаването, направено в 6- месечен срок от влизане в сила на закона до кмета на общината, който е длъжен да се произнесе с решение в 30- дневен срок. Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ. Отказите са обжалват пред съответния окръжен съд, който решава спора по същество. Ищецът не е въвел твърдения в настоящия процес за обжалване на заповедта за отказ за отмяна на отчуждаването, от което се извежда изводът, че постановеният от кмета на Столична община отказ е влязъл в законна сила.

Към 25.02.1992г. когато влиза в сила ЗВСОНИ процесният имот не подлежи на реституция, тъй като още от 1970-1975г., когато са изградени сградите в имота, който се претендира като собствен на ищите и до влизане в сила на реституционния закон процесният имот и сградите в него са били предоставени за стопанисване и управление на МНО и са ползвани от него за разполагане на техника и личен състав. За целия, отреден за нуждите на МО имот е налице акт за публична държавна собственост, с който е актуван ПИ с идентификатор 68134.4081.9830 с площ от 41 182 кв.м., ведно с построените в него 24 броя сгради е предназначение за обслужване на нуждите на войската в Държавата. Тъй като няма

спор, че теренът и сградите, предназначени за осъществяване на дейностите по отбрана на Държавата, са били в режим на публична държавна собственост към 25.02.1992 г./когато влиза в сила ЗВСОНИ/, се налага изводът, че процесният бивш поземлен имот пл. № 4526 в гр. София, м. „Кърпо“ и построените в него сгради не подлежат на реституция по реда на ЗВСОНИ.

Бившият поземлен имот не подлежи на реално възстановяване, с оглед ограниченията на чл.2, ал.1 от ЗОСОИ и чл.7, ал.4 от ЗДС. Разпоредбите са императивни и са израз на засилена защита на публичната държавна собственост. Този статут имотът е имал и към момента на влизане в сила на приложимите реституционни закони от 1991-1992г., поради което пречката за реалното възстановяване е съществувала и към този релевантен момент.

Предвид гореизложеното съдът намира, че процесният имот е собственост на ответника. Този извод на съда се потвърждава и от представените по делото два акта за публична държавна собственост на процесния имот от 21.02.2002г. и от 25.02.2019г.

Фактическият състав на разпоредбата на чл.2, ал.2 от ЗВСОНИ не предвижда възможност за евентуално незасегнатата от строителството част от имота да може да се образува самостоятелен парцел при спазване на съответните правила, норми и нормативи така, както това е предвидено в хипотезите на чл.1, ал.2 и ал.3 от същия закон, поради което и съдът кредитира заключението по допълнителната съдебно-техническа експертиза, съгласно която е налице техническа възможност от незасегнатата от мероприятиято на МО част от имота да се обособи имот с площ от 2086 кв.м.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ишците не са доказали първата предпоставка на иска по чл.108 ЗС, а именно да са собственици на процесния имот на основание реституция. Поради това и искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода на делото съдът намира, че следва да осъди ишците да заплатят на ответника сумата от 700лв., представляваща направени по делото разноски за експертиза.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН иска, предявен от Н. И. С., с ЕГН:***** и постоянен адрес: гр. София, ул. ***** ап.70, С. И. К., с ЕГН:***** и постоянен адрес: гр. София, ж.к. ***** и М. Р. П., с ЕГН:***** и постоянен адрес: гр. София, ул. "*****", чрез адв. П. А., срещу Министерство на отбраната на Република България, с адрес: гр. София, 1092, ул. "*****", с правно основание чл.108 ЗС, с който се иска да бъде признато за установено, че ишците са собственици на бивша нива в м. „Кърпо“ от около 3,2 дка, отчуждена за нуждите на МНО, на основание Заповед на МКСБ №427/20.03.1952г., а съгласно регулационния план на НПЗ

„Изток" част първа, м. „Къро", част втора, в гр. София, одобрен със заповед №РД-50-09-373/9.12.1982г. представляваща имот пл. номер 4526 от кв.5 нов, УПИ III - за училище а съгласно КККР се намира в Поземлен имот 68134.4081.9830, област София (столица), община Столична, гр. София, район Младост, вид собственост: Държавна публична, вид територия: Урбанизирана, НТП За друг вид имот със специално предназначение и ползване, площ 41182 кв.м, стар номер 40810030, съгласно Заповед за одобрение на КККР № РД-18-35/09.06.2011г. на Изпълнителния директор на АГКК, на основание реституция по чл.2, ал.2 ЗВСОНИ, като ответникът бъде осъден да предаде на ищците владението върху поземления имот.

ОСЪЖДА Н. И. С., с ЕГН:***** и постоянен адрес: гр. София, ул. ***** ап.70, С. И. К., с ЕГН:***** и постоянен адрес: гр. София, ж.к. ***** и М. Р. П., с ЕГН:***** и постоянен адрес: гр. София, ул. "*****", чрез адв. П. А., да заплатят на Министерство на отбраната на Република България, с адрес: гр. София, 1092, ул. ***** , сумата от 700лв., представляваща направени по делото разноски за експертиза.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд- гр.София в двуседмичен срок от връчване на препис от решението на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____